

Sapatin Vartija



Marras-Joulukuu 2014



Pysykää laissa ja todistuksessa

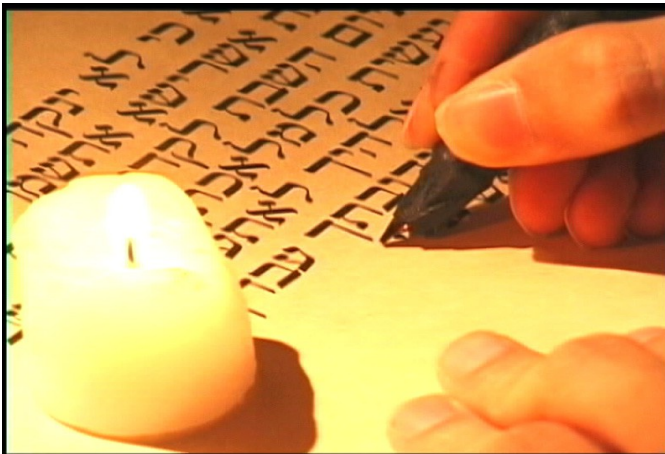
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.



**Kansien kuvat: etukansi- Toijalassa ja Ylöjärvellä
takakansi- Aino-sisaremmen hautajaiset Turussa ja syysrukouspäivät
Toijalassa**

Perhe - lähetystyökeskus

Vanhempien ohjattava lapsia oikeaan suuntaan.

- Vanhempina ja kristittyinä velvollisuutemme on osoittaa lapsillemme oikea suunta. Heitä on huolellisesti, viisaasti ja hellästi ohjattava kristilliseen palvelutehtävään. Olemme pyhästi luvanneet Jumalalle kasvattaa lapsemme hänen palvelukseensa. Tärkein tehtävämme on ympäröidä heidät vaikutteilla, jotka johtavat heidät valitsemaan elämäntehtäväkseen Jumalan palvelemisen ja antaa heille tarvittavaa ohjausta.

Lapset voivat olla aikamme Danieleita ja Estereitä.

- Jumalan tarkoitus kotiemme ääressä kasvaviin lapsiin nähden on avarampi, syvempi ja korkeampi kuin rajallinen näkemyksemme on tajunnut. Hänen uskollisiksi havaitsemansa on menneinä aikoina kutsuttu vaatimattomista asemista todistamaan hänestä maailman korkeimmilla paikoilla. Moni nykyajan poika, joka kasvaa kuten Daniel juutalaisessa kodissaan Jumalan sanaa ja tekoja tutkistellen ja uskollisen palvelun läksyä oppien, on vielä seisova lakia säätävissä kokouksissa, tuomioistuimissa tai kuninkaallisissa hoveissa kuningasten Kuninkaan todistajana. Suuret joukot kutsutaan laajempaan palvelustehtävään. Koko maailma on avautumassa evankeliumille. — Maailmamme joka kulmalta kuuluu huuto; synnin ahdistamat sydämet anovat tietoa rakkauden Jumalasta. — Meidän, jotka olemme saaneet tiedon, on yhdessä lastemme kanssa, joille voimme sitä jakaa, vastattava heidän huutoonsa. Jokainen perhe ja koulu, jokainen vanhempi, opettaja ja lapsi, jolle evankeliumin valo on loistanut, joutuu tässä kohtalokkaassa tilanteessa samanlaisen kysymyksen eteen kuin kuningatar Ester Israelin historian ratkaisevana hetkenä: "Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?"

Menestyksekkäitä tapoja toimia Kristuksen todistajina.

- Kaikki eivät voi lähteä lähetysaarnajiksi vieraisiin maihin, mutta kaikki voivat toimia kotilähetystyöntekijöinä perheensä ja naapureittensa parissa. Seurakunnanjäsenet voivat levittää sanomaa ympäristöönsä monella tavoin. Parhaimpia niistä on olla auttavainen, epäitsekäs kristitty. Monet, jotka käyvät elämän kamppailua suurten ristiriitojen puristuksessa voivat virkistyä ja vahvistua pienistä huomaavaisuuksista, jotka eivät maksa mitään. Yksinkertaiset ystävälliset sanat, pienet vaatimattomat huomionosoitukset pyyhkäisevät pois sielun ylle kasaantuneet kiusausten ja epäilyn pilvet. Sydäimestä lähtevä Kristuksen hengen mukainen, myötätuntoinen ja

yksinkertainen ele voi avata oven sydämeen, joka kaipasi vilpítőntä, herkkää Kristuksen Hengen kosketusta. Työsarkaa riittää sekä miehille että naisille. Kaikkia tarvitaan: tarmokkaita keittäjiä, ompelijoita sairaanhoitajia. Köyhien perheiden jäseniä tulee opettaa valmistamaan ruokaa, ompelemaan ja korjaamaan omat vaatteensa, hoitamaan sairaita ja huolehtimaan kodin askareista. Lapsiakin pitäisi opettaa tekemään pieniä laupeudentöitä vähempiosaisten hyväksi.

Lasten ja nuorten työskenneltävä muiden hyväksi.

- Jotkut esittävät verukkeita: "Kotityöt ja lapset vaativat aikani ja varani." Vanhemmat, lastenne tulisi olla teidän apulaisianne, jotka lisäävät mahdollisuuksianne työskennellä Herran asian hyväksi. Lapset ovat Herran perheen nuorimpia jäseniä. Heidät tulee opastaa pyhittäytymään Jumalalle, jolle he luomisen ja lunastuksen perusteella kuuluvat. Heille tulee opettaa, että heidän ruumiinsa, mielensä ja sielunsa voimat ovat hänen omaisuuttaan. Heidä tulee kasvattaa palvelemaan epäitsekkäästi eri tehtävissä. Älkää antako lastenne olla esteenä. Lasten tulee jakaa kanssanne sekä hengelliset että aineelliset taakat. Toisten auttaminen lisää heidän omaa onneaan ja käyttökelpoisuuttaan. Jos jokaisessa seurakunnassa nuoret miehet ja naiset pyhittäisivät itsensä juhlallisesti Jumalalle, jos he harjoittaisivat itse kieltäymystä kotielämässä ja auttaisivat väsynyttä, huolten painamaa äitiään, minkälainen muutos seurakunnissamme tapahtuisikaan! Äidille jäisi aikaa vierailta naapureiden luona. Tilaisuuden tarjoutuessa lapset voisivat jo aivan pieninä auttaa vanhempiaan tekemällä pieniä rakkauteen ja sääliin perustuvia pieniä palveluksia muiden siunaukseksi. Näin pääsisimme sisälle tuhansiin köyhyyttä ja puutetta kärsiviin koteihin, jotka ovat uskostamme osattomia. Terveyttä ja raittiutta käsitteleviä kirjoja voitaisiin toimittaa moniin koteihin. Näiden kirjojen levittäminen on tärkeää työtä, sillä ne sisältävät arvokasta tietoa sairauksien hoidosta - tietoa, joka olisi suureksi siunaukseksi niille, joilla ei ole varaa kutsua kotiinsa lääkäriä.

Jumala haluaa lasten olevan pieniä lähetyssaarnaajia.

- Jumala haluaa jokaisen herkässä iässä olevan lapsen olevan hänen lapsensa, kuuluvan hänen perheeseensä. Nuoruudestaan huolimatta nuoret voivat kuulua uskovaisten perheeseen ja saada kallisarvoisia kokemuksia. Lapset voivat olla hyödyksi Jumalan työssä nuorella iällään. — Hän antaa heille armonsa ja Pyhän Henkensä, niin että he voittavat kärsimättömyyden, pahantulisuuden ja kaiken synnin. Jeesus rakastaa lapsia. Hän on varannut heille siunauksia, ja hänestä on mieluista nähdä heidän olevan kuuliaisia vanhemmilleen. Hän

haluaa lasten olevan hänen pieniä lähetyssaarnaajiaan, jotka kieltävät omat mieltymyksensä ja itsekkäät halunsa palvelukseen häntä. Tämä palvelus on Jumalalle aivan yhtä otollista kuin täysikasvuisten palvelus. Vanhempien tulee sanoin ja esimerkein opettaa lapsensa työskentelemään kääntymättömien hyväksi. Lapset pitäisi kasvattaa niin, että he tuntevat myötätuntoa vanhuksia ja sairaita kohtaan ja pyrkivät lievittämään köyhien ja ahdingossa olevien kärsimyksiä. Heidät tulisi opettaa tekemään lähetystyötä tunnollisesti. Varhaisista ikävuosista asti heille tulisi teroittaa itse kieltäymystä, toisten puolesta uhrautumista ja Kristuksen asian edistämistä, jotta he oppivat työskentelemään yhdessä Jumalan kanssa. Opettakoot vanhemmat pienokaisilleen totuuden sellaisena kuin se on Kristuksessa. Mutkattomuudessaan lapset kertovat oppimansa edelleen tovereilleen.

Seurakunnalla on työtä nuorille.

- Seurakunnan kaitsijoiden tulee laatia suunnitelmia, joiden avulla nuoria miehiä ja naisia voitaisiin valmentaa käyttämään saamansa kyvyt hyödyllisesti. Seurakunnan vanhempien jäsenten tulee työskennellä lasten ja nuorten hyväksi innokkaasti ja ymmärtäväisesti. Saarnaajien tulee käyttää kekseliäisyyttään löytääkseen keinoja, joilla nuoremmat seurakunnanjäsenet saadaan mukaan lähetystyöhön. Ei kuitenkaan pidä luulla, että heidät saadaan innostumaan vain pitämällä heille pitkiä saarnoja lähetyskokouksissa. Miettikää, miten aito kiinnostus saadaan viriämään. Kaikki tulisi saada mukaan toimintaan. Harjoittakaa nuoret tekemään heille uskotut tehtävät ja pyytäkää heitä joka viikko kertomaan lähetyskokouksessa kokemuksistaan ja Kristuksen armon avulla saavuttamistaan voitoista. Jos pyhittyneet työntekijät esittäisivät tällaisia todistuksia, lähetyskokoukset eivät olisi ikävystyttäviä. Ne olisivat erittäin mielenkiintoisia, eikä yleisöstä olisi puutetta.

Etsi tilaisuuksia naapuristosta.

- Jokaiselle tarjoutuu tilaisuuksia. Ryhdy tekemään työtä, joka odottaa tekijäänsä naapuristossa, sillä siitä sinä olet vastuussa. Älä odota muiden kehoituksia. Lähde viivyttelemättä liikkeelle muistaen, että olet henkilökohtaisesti vastuussa hänelle, joka antoi henkensä puolestasi. Lähde liikkeelle aivan kuin kuulisit Kristuksen kehottavan juuri sinua heräämään unesta ja käyttämään kaikkia Jumalan antamia kykyjä parhaalla mahdollisella tavalla hänen palveluksessaan. Älä vilkuile ympärillesi, ovatko muut valmiit ottamaan vastaan innoitusta Jumalan elävästä sanasta. Jos sinä olet kokonaan pyhittynyt, hän tulee sinun kauttasi vetämään totuuden piiriin muita, joita hän pystyy käyttämään kanavina valon viemiseksi monille pimeydessä oleville

sieluille.

Kristittyjen perheiden tulisi levittää adventtisanomaa koskemattomille seuduille.

- Jumala kehottaa kristittyjä perheitä menemään paikkakunnille, joilla on pimeyttä ja harhaoppia, ja työskentelemään Mestarin hyväksi viisaasti ja sitkeästi. Tähän vetoomukseen vastaaminen vaatii uhrimieltä. Toisten odottaessa kaikkien esteiden poistumista, maailmassa kuolee sieluja ilman toivoa ja Jumalaa. Monet panevat henkensä alttiiksi maallisten etujen tai tiedon hankkimisen vuoksi uskaltautuessaan terveyttä uhkaaville seuduille ja kärsivät vaivaa ja puutetta. Missä ovat ne, jotka lähtevät halukkaasti kertomaan muille Vapahtajasta? Missä ovat miehet ja naiset, jotka haluavat muuttaa evankeliumia kaipaaville alueille voidakseen ohjata pimeydessä vaeltavia Lunastajan luo? Jos perheet asettuisivat asumaan adventtisanomaa tuntemattomiin kolkkiin, joissa ihmiset elävät hengellisen pimeyden vallassa, ja antaisivat Kristuksen elämän valon loistaa heidän ylleen, voitaisiin saada paljon aikaan. Heidän tulisi aloittaa työ hiljaa ja vaatimattomasti eikä käyttää piirikunnan varoja, ennen kuin mielenkiinto kasvaa niin suureksi, etteivät he selviä ilman pastorin apua.

Lapset tekevät työtä kun muut eivät voi.

- Kun taivaalliset olennot näkevät, ettei aikuisten enää sallita julistaa totuutta, Jumalan Henki laskeutuu lasten päälle, ja he julistavat totuutta, kun vanhemmat työntekijät eivät voi sitä tehdä heidän tielleen pantujen esteiden vuoksi. Tämän maan historian viimeisinä päivinä lapset ja nuoret tulevat hämmästyttämään ihmisiä todistaessaan totuudesta yksinkertaisesti, mutta kuitenkin hengessä ja voimassa. Heidät on opetettu Herran pelkoon, ja huolellinen, harras Raamatun tutkiminen on pehmentänyt heidän sydämensä. Lähitulevaisuudessa monet lapset täytetään Jumalan Hengellä, ja he julistavat totuutta maailmalle, kun seurakunnan vanhemmat jäsenet eivät sitä pysty tekemään. Jumala on suunnitellut seurakuntakoulumme valmistamaan lapsia tähän suureen työhön. Lapsille on niissä opetettava nykyajalle kuuluvia erityistotuuksia ja käytännöllistä lähetystyötä. Heidät on liitettävä siihen työntekijöiden armeijaan, jonka tehtävänä on auttaa sairaita ja kärsiviä. Lapset voivat olla mukana lääkintälähetystyössä ja edistää sitä. — Heidän kauttaan Jumalan sanoma tulee tunnetuksi ja hänen pelastuksensa tavoittaa kaikki kansat. Seurakunnan tulee siis pitää huolta lauman karitsoista. Lapsia tulee kasvattaa ja kouluttaa Jumalan palvelukseen.

Työ tekijäänsä neuvoo.

- Rakkaus Kristukseen ja uskollisuus hänelle ovat kaiken todellisen palvelun vaikuttimia. Hänen rakkautensa innoittamassa sydämessä syntyy halu tehdä työtä hänen hyväkseen. Tätä halua tulee vaalia ja ohjata oikealla tavalla. Kotona, naapuristossa ja koulussa olevia köyhiä, sairaita, tietämättömiä ja onnettomia ei saa pitää huonona onnena, vaan kallisarvoisena tilaisuutena palvella. Tässä kuten kaikessa muussakin työssä taito saadaan työtä tekemällä. Elämän jokapäiväisten velvollisuuksien täyttäminen ja köyhien ja kärsivien auttaminen on hyvää harjoitusta. Ilman sitä parhaimmatkin yritykset voivat olla turhia tai jopa vahingollisia. Uimaan ei opi maalla vaan vedessä.

Kodin ihanteita 457-463

Punaisella kynällä

Erään skotlantilaisen lääkärin kuoleman jälkeen tarkistettiin hänen kirjansa. Siellä löytyi useita paikkoja, joissa oli punaisella kirjoitettu: Veloista vapautettu, koska potilas oli liian köyhä. Tämä vanha, viisas lääkäri ei halunnut niitä potilaita pakottaa maksamaan, joilla ei ollut, millä maksaa. Mutta hänen vaimonsa ei ollut samaa mieltä, sillä hän vaati, että nämä laskut olisi maksettava. Hän kääntyi tuomioistuimen puoleen. Tuomari kysyi häneltä: "Onko tämä punaisella kirjoitettu miehenne käsialaa?" „Kyllä“, hän vastasi. „Silloin ei löydy koko maasta yhtään tuomioistuinta, joka alkaisi keräillä näitä velkoja, joissa on punaisella kirjoitettu: „Velat jätetty.“

Näin on myös, kun Kristus kirjoittaa Golgatalla vuodattamalla verellään minun velkoihini: Veloista vapautettu. Silloin minä olen vapaa. Muista, millä korkealla hinnalla hän on maksanut velkani, koska minä en voi niitä maksaa.

Lähettänyt Birgitta-sisko

”Meidän veljemme syyttäjä”

”Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.” Ilm 12:10.

Aivan alussa kun Lusifer antoi sydämessänsä tilan ylpeyteen ja tyytymättömyyteen silloin hän alkoi arvostelemaan ja syyttämään Jumalan. Niin hän menetti asemansa taivaassa.

Sen jälkeen kun saatana edustajiensa kautta laittoi Jeesuksen ristiin hänen naamionsa otettiin pois kasvoistaan, Todistuksissa mainitaan. Siitä lähtien hän ei saanut enää mennä Jumalan kaupunkiin syyttämään uskovia Jumalan edessä, (niin kuin Jobin kirjassa mainitaan) mutta hän syyttää heitä Jumalan enkelien edessä, jotka ovat menossa kaupunkiin.

Mikä on vihollisen päämäärä syyttämisellä?

Paholainen vihaa kaikkia, jotka haluavat elää Jumalan sanan mukaan ja sen kautta hän pyrkii todistamaan, että he eivät pysty täyttämään lakia ja he ansaitsevat kuoleman. Toisaalta syyttämällä Jumalan lapsia hän pyrkii osoittamaan, että Jeesuksen uhri Golgatalla olisi ollut turhaa ja Jumala ei olisi oikeudenmukainen jos pelastaa ihmisiä. Syyttämisellä saatana pyrkii aiheuttamaan syntisen kuoleman.

Mitä profeetta Sakarialle näytettiin?

”Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä. Ja Herra sanoi saatanelle: ”Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?” Sak. 3:1, 2.

”Ylimmäinen pappi ei voi puolustaa itseään eikä kansaansa saatanan syytöksiä vastaan. Hän ei väitä Israelia syyttömäksi. Kansan syntejä kuvaavissa saastaisissa vaatteissa, joita hän pitää yllään heidän edustajanaan, hän seisoo enkelin edessä. Hän tunnustaa heidän syntinsä mutta viittaa heidän katumukseensa ja nöyryytymiseensä ja luottaa syntejä anteeksiantavaan Lunastajaan. Uskossa hän vetoaa Jumalan lupauksiin.” P. k. 402.

Kun Vapahtajamme antoi henkensä ristillä, syyttäjä heitettiin maahan, Hänen uhrinsa kautta syytökset mitätöidään, jokaisen kohdalla, joka täydellisesti uskoo Jeesuksen sovitusuhriin ja tunnustaen hylkää syntinsä.

Silti vihollinen jatkaa syytöksiänsä Jumalan lapsia vastaan loppuun asti, vaikka hän itse on houkuttelut heidät tekemään vääryyttä. Todellinen kuva siitä nähdään Jumalan palvelijan - Mooseksen kohdalla.

”Mutta ei ylienkele Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: ”Rangaiskoon sinua Herra!”” Juuda 1:9.

”Kristus tuli nyt ensi kertaa herättämään kuollutta eloon. Kun elämän

Ruhtinas loistavien olentojen seurassa lähestyi hautaa, saatana oli huolissaan valta-asemastaan. Hän aikoi pahojen enkeliensä kanssa torjua tämän tunkeutumisen alueelle, jota hän väitti omakseen. Hän kerskui Jumalan palvelijan joutuneen hänen vangikseen. Hän julisti, ettei Mooseskaan ollut pystynyt pitämään Jumalan lakia vaan oli ottanut itselleen kunnian, joka kuului Herralle — langeten juuri samaan syntiin, jonka johdosta saatana oli karkotettu taivaasta — ja joutunut tämän rikkomuksensa tähden saatanan valtaan. Pääpettämä toisti ne syytökset, jotka hän alun perin oli esittänyt taivaallista hallintoa vastaan, ja väitti jälleen, että Jumala oli epäoikeudenmukainen häntä kohtaan.

Kristus ei alentunut keskustelemaan saatanan kanssa. Hän olisi voinut esittää tätä vastaan sen, miten paljon paha hän oli petoksillaan aiheuttanut taivaassa syösten suuren joukon sen asukkaista perikatoon. Hän olisi voinut viitata tämän Eedenissä esittämiin valheisiin, jotka saivat Aadamin lankeamaan syntiin ja saattoivat koko ihmissuvun kuoleman alaiseksi. Hän olisi voinut muistuttaa saatanalle sitäkin, että tämä itse oli kiusannut Israelia napolisemaan ja kapinoimaan ja että tämä oli kuluttanut loppuun heidän johtajansa pitkämielisen kärsivällisyyden, niin että hän heikkona hetkenään oli yllättynyt tekemään sen synnin, jonka johdosta hän oli joutunut kuoleman valtaan... Synnin tähden Mooses oli joutunut saatanan valtaan. Omilla ansioillaan hän ei pystynyt vapautumaan laillisesta kuoleman vankeudesta, mutta Lunastajan nimen turvin hänet herätettiin kuolemattomaan elämään. Mooses tuli esiin haudasta kirkastettuna ja kohosi Vapauttajansa kanssa Jumalan kaupunkiin.” P. p. 461-462.

Tästä tuli aivan selväksi, että Vapahtajamme ei lähtenyt omasta puolesta syyttämään saatan, vaan antoi tuomion taivaalliselle Isälleen.

Väärien syytöksien johdosta Joosef joutui kärsimään

”Ja hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: ”Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan; mutta kun minä kirkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos.” Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: ”Näin sinun orjasi on tehnyt minulle”, syytyi hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan. Mutta Herra oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä vankilan päällikön armoihin.” 1. Moos. 39:17-21

Joosef oli avuton orja vieraassa maassa, ilman tuttaviamia ja sukulaisia. Hänellä ei ollut oikeutta puolustaa itseänsä, mutta hänellä oli Isä taivaassa, joka tiesi kaikki ja Hänellä oli suurenmoinen suunnitelma, mitä Hän aikoi

suorittaa tämän avuttoman orjan kautta. Paholainen kaikella tavalla yritti aiheuttaa paljon kärsimystä Herran uskolliselle palvelijalle. Hänellä on käytyreitä, joiden kautta hän toimi, koettaen tehdä tyhjäksi Jumalan työn maan päällä.

Sen jälkeen, kun Joosef selitti faaraon viinilaskijan unen ja mainitsi hänelle, kun hän pääsee vapauteen, puhuisi faraolle hänestä, että hän kärsii vankilassa aivan väärin. Jumalan sana ilmoittaa, että tämä mies pääsi pois vankilasta, hän unohti Joosefin, mutta Joosefilla oli parempi Ystävä taivaassa, joka ei unohda ketään, joka turvautuu Häneen. Vaikka Joosef joutui vielä vuosia olemaan vankilassa, Jumala oli hänen kanssaan ja aika koitti, kun orja kutsuttiin faaraon eteen selittämään hänen uniansa ja pian sen jälkeen orjasta tuli koko Egyptin maan hallitsija.

Väärin syytöksien tähden Naabot joutui kuolemaan

”Näiden tapausten jälkeen tapahtui tämä. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha, joka oli Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä. Ja Ahab puhui Naabotille sanoen: "Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, koska se on niin likellä minun linnaani; minä annan sinulle sen sijaan paremman viinitarhan, tahi, jos niin tahdot, minä annan sinulle sen hinnan rahana." Mutta Naabot vastasi Ahabille: "Pois se, Herra varjelkoon minua antamasta sinulle isieni perintöosaa." Niin Ahab tuli kotiinsa pahastuneena ja alakuloisena vastauksesta, jonka jisreeliläinen Naabot oli hänelle antanut, kun tämä oli sanonut: "En minä anna sinulle isieni perintöosaa." Ja hän pani maata vuoteellensa, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt mitään. Niin hänen vaimonsa Iisebel tuli hänen luokseen ja puhui hänelle: "Miksi olet niin pahoilla mielin ja miksi et syö mitään?" Ahab vastasi hänelle: "Siksi, että puhuttelin jisreeliläistä Naabotia ja sanoin hänelle: 'Anna minulle viinitarhasi rahasta, tahi jos haluat, annan minä sinulle toisen viinitarhan sen sijaan', mutta hän vastasi: 'En minä anna sinulle viinitarhaani'." Niin hänen vaimonsa Iisebel sanoi hänelle: "Sinäkö olet käyttävinäsi kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja olkoon sydämesi iloinen; minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan." Ja hän kirjoitti kirjeen Ahabin nimessä, sinetöi sen hänen sinetillään ja lähetti kirjeen vanhimmille ja ylimyksille, jotka olivat Naabotin kaupungissa ja asuivat siellä hänen kanssaan. Ja kirjeessä hän kirjoitti näin: "Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan etumaiseksi kansan joukkoon. Ja asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäätä, että he todistaisivat hänestä näin: 'Sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta.' Viekää hänet sitten ulos ja kivittäkää hänet kuoliaaksi." 1. Kun. 21:1-10

Israelissa oli laki, että perintöosaa ei anneta toisille, tämän johdosta Naabot

kieltäytyi antamasta viinitarhansa kuninkaalle. On ollut tapauksia Israelissa, kun jonkun ihmisen velka on kasvanut niin suureksi että, hän ei pystynyt maksamaan sitä velanantajalle ja hänen perintöosa otettiin pois velan peittämiseksi, mutta viidentenä kymmenenä vuotena, riemuvuotena perintöosa luovutettiin takaisin alkuomistajalleen ja velka annettiin anteeksi.

Isebel, Ahabin vaimo oli pakana kansasta ja hän ei kunnioittanut Jumalan lakia, eikä Israelin kansan asetuksia, jotka myös itse Jumala antoi. Hän teki oma suunnitelmansa miten ovelasti vääriellä syytöksillä, voi tappa Naabot ja saada hänen viinitarhansa riistetyksi kuninkaalle. Kun suunnitelma laitettiin täytäntöön, pian viaton veri vuodatettiin. Tämä oli ”veljemme syyttäjän” tuhotyö.

Väärien syytöksiä tähden kristityt menettivät elämänsä

Historiasta tiedämme, että Nero - Rooman keisari oli hyvin raaka ihminen. ”Neron elämään liitetään usein tyranniaa ja ylellisyyttä. Hänet tunnetaan monista teloituksistaan, ja hän surmasi myös äitinsä ja velipuolensa. Häntä on myös kutsuttu keisariksi, joka teki ”temppeja ja antoi Rooman palaa”. Hän soitti myös [lyyraa](http://fi.wikipedia.org/wiki/Nero), ja Suetonius toteaa Neron soittaneen lyyraa Rooman palaessa.” <http://fi.wikipedia.org/wiki/Nero>

Sanotaan, että kun Nero teki tämä tempun, hän syytti kristittyjä, että he sytyttivät Rooman palamaan, näin nousi kauhea viha ja vaino heitä vastaan.

”Nämä vainot, jotka Nero aloitti Paavalin marttyyrikuoleman aikoihin, jatkuivat enemmän tai vähemmän raivokkaina vuosisatoja. Kristittyjä syytettiin valheellisesti mitä kammottavimmista rikoksista, ja heidän selitettiin olevan syynä suuriin onnettomuuksiin — nälänhätään, ruttoon ja maanjäristyksiin. Heidän jouduttuaan yleisen vihan ja epäluulojen kohteiksi monet olivat valmiit — maallisten etujen tähden — kavaltamaan viattomia. Heidät tuomittiin valtiota vastustavina kapinoitsijoina, uskonnon vihollisina ja yhteiskunnan vaivana. Heitä heitettiin joukoittain villipetojen eteen tai poltettiin elävinä amfiteatterien areenoilla. Muutamia ristiinlaskettiin, toisia käärittiin villieläinten nahkoihin ja työnnettiin areenoille koirien raadeltaviksi. Heidän rangaistuksensa muodosti usein yleisten juhlatilaisuuksien pääasiallisimman hovin. Suuret kansanjoukot kerääntyivät nauttimaan näytelmästä ja tervehtivät marttyyrien kuolinkamppailua nauruin ja kättentaputuksin.” S. t. 40.

Kaikkien marttyyrien veri Kristuksen tähden todistaa tuomiossa syyttäjäänsä vastaan. Heidän verensä oli kuin uskonsiemenenä, jonka kautta uusia kristittyjä tuli heidän tilalle. Heidän nimensä taivaassa on kirjoitettu kultaisilla kirjaimilla ja he nousevat kuolleista kirkastettuna, vanhurskauden

ylösnousemuksessa.

Mitä rakas Vapahtajamme koki, kun oli maan päälle?

Hän koki, halveksuntaa, pilkkaamista, vihaa, väärää syytöksiä, hylkäämistä ja ristinkuoleman. Kaikilla näillä saatana yritti esittää Vapahtajamme väärässä valossa ihmisten edessä, ettei kukaan lähtisi Häntä seuraamaan ja tehdä Hänen työnsä tyhjäksi, mutta Jeesus kesti kaiken! Häntä katsottiin pahantekijäksi, vaikka Hän teki ainoastaan hyvää. Häntä syytettiin syntisten ystäväksi, mutta juuri ystävällisyydellä ja rakkaudella, Jeesus pelasti heitä ja he aloittivat uuden elämän. Jeesusta syytettiin jopa että hän parantaa sairaita saatanan voimalla: ”Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen: ”Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty.” Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajain päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.” Matt. 9:33, 34.

”Jumala ei sokaise ihmisten silmiä tai paaduta heidän sydäntään. Hän lähettää heille valoa, jotta he voisivat korjata erehdyksensä ja Hän saisi johdattaa heidät turvalliselle tielle, mutta kun ihminen hylkää tämän valon, hänen silmänsä sokaistuvat ja sydämensä paatuu. Usein tämä tapahtuu vähitellen ja melkein huomaamatta. Sielu saa valoa Jumalan sanan tai Hänen palvelijainsa välityksellä tai suoraan Pyhän Hengen vaikutuksesta, mutta kun yksikin valonsäde hylätään, niin hengellinen käsityskyky tylsistyy jo osaksi, niin että kun valo seuraavan kerran saadaan, se havaitaan jo paljon huonommin. Näin pimeys lisääntyy, kunnes sielussa on yö. Näin oli käynyt juutalaisille johtomiehille. He olivat varmat siitä, että Kristuksessa vaikutti Jumalan voima, mutta vastustaakseen totuutta he lukivat Pyhän Hengen työn Saatanan työksi. Näin tehdessään he tahallaan valitsivat petoksen; he antautuivat Saatanan valtaan ja olivat siitä alkaen hänen hallittavinaan.” AT. 301.

Väriensä syytöksien johdosta lopuksi Vapahtajamme laitettiin ristiin ja niin vihollinen luuli estäneensä ihmisenpelastustyötä, mutta juuri tämän kautta Jeesus toi meille takaisin kadotetun ikuisen elämän. Olkoon kunnia Hänelle!

Hän kulki sitä tietä, jonka jokaisen aidon kristityn tulee kulkea. Hän on esikuvamme kaikessa. Auttakoon Hän meitä Hänen seurassaan.

Kenen puolella haluamme olla?

”Veljiemme syyttäjän” tarkoitus syyttämällä ei ole, että ihminen näkee virheensä tekisi parannuksen ja pelastuisi, vaan osoittaa, että hän ansaitsee kuoleman. Saatana on houkuttelut ihmisiä arvostelemaan ja syyttämään muita ihmisiä. Meillä on tosi ainutlaatuinen esimerkki siitä Raamatussa.

”Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta

kiinnitetun naisen, asettivat hänet keskelle ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?" Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä." Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään. Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee." Joh. 8:3-11.

Tämä tapaus on hyvin perusteellisesti selitetty Todistuksissa, josta tulee selväksi, että syyttäjistä tuli syyllisiä ja hekin ansaitsevat kuoleman.

”Nämä miehet, jotka muka olivat lain suojelijoita, olivat itse johtaneet uhrinsa syntiin saattaakseen Jeesuksen ansaan.... Syyttäjien syytettä ei voitu hyväksyä. Mutta Jeesus kohtasi heidät heidän omalla maaperällään. Laki määräsi, että kivitysrankaistuksessa oli tapauksen todistajien heitettävä ensimmäiset kivet. Nousten seisomaan ja kiinnittäen katseensa juonia punoviin vanhimpiin Jeesus sanoi: »Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.» Ja kumartuen alas Hän jatkoi kirjoittamistaan maahan. Hän ei ollut syrjäyttänyt Mooseksen välityksellä annettua lakia eikä loukannut Rooman arvovaltaa. Syyttäjät oli voitettu. Nyt, kun heidän tekopyhyytensä verho oli heiltä riistetty, he seisoivat syyllisinä ja tuomittuina puhtaan ja viattoman läheisyydessä. He pelkäsivät, että heidän elämänsä salaiset synnit paljastettaisiin kansanjoukolle, ja he hiipivät pois toinen toisensa jälkeen painunein päin ja alasluoduin katsein jättäen uhrinsa säälivän Vapahtajan hoiviin.

Jeesus nousi, ja katsoen naiseen, lausui: »Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominut? Hän vastasi: Herra, ei kukaan. Niin Jeesus sanoi hänelle: En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.»

Nainen oli seisonut Jeesuksen edessä pelosta kyyristyneenä. Hänen sanansa »joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä» olivat tuntuneet hänestä kuolemantuomiolta. Hän ei uskaltanut nostaa silmiään Vapahtajan kasvoihin, vaan odotti vaieten tuomiotaan. Hämmästykseseen

hän näki syyttäjiensä poistuvan ääneti ja hämillään, ja sitten hänen korviinsa kuuluivat sanat: »En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.» Hänen sydämensä suli, ja hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin, tuoden nyyhkyttäen julki kiittollisen rakkautensa ja katkerin kyynelin tunnustaen syntinsä.” AT. 441, 443.

Jeesus ei saanut ihmisiä syyttämisellä puolelleen vaan rakkaudella. Kenen esimerkkiä haluamme seurata? ”Veljiemme syyttäjänkö” esimerkkiä, joka pyrkii tuhomaan kaikki ihmiset, vai Vapahtajamme esimerkkiä, joka sovitusverellä peittää, puhdistaa ja maksaa syntivelkamme? Hänelle kiitos ja kunnia siitä!

Hän yhä rukoilee taivaan pyhäkössä puolestamme, aivan samalla tavalla kuin silloin, kun oli maan päällä rukoili opetuslastensa puolesta: “Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.” ” Luuk. 22:31, 32.

Katsokaamme Jeesusta, joka aina nostaa kätensä Isänsä edessä sanoen: “Isä minun vereni, minun vereni...” Hän maksoi kaikki Golgatalla, Hän on meidän Pelastajamme!

”Veljiemme syyttäjä” ei ole enää Jumalan valtakunnassa

“Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti." Ilm. 11:15.

Jeesus on voittanut syyttäjän. Hän ei ole enää olemassa. Synti ja syntiset on poistettu ja koko maailmankaikkeus on turvassa.

Siellä uudessa maassa saamme levähtää pitkästä taistelusta, siellä löydämme ikuisen rauhan ja onnen.

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat ystävät katsokaamme uskossa eteenpäin tähän ihanaan kotimaahamme päin, tämä pimeä ja syntinen maailma ei ole meidän kotimme.

Olkaa rohkealla mielellä, Jeesus tulee pian takaisin! Saakoon Hän meitä siunata runsaasti ja auttakoon, että olisimme Hänen kanssaan taivaan kodissa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Uskonveljien- ja sisarien kokemuksia

Eräs sisar ja laulajatar sairastui vakavasti ja suurin ponnistuksin saatiin hänet Krakaun sairaalaan. Lääkärit selittivät hänen tilansa olevan toivottoman.

Poznanin sisaret ja veljet paastosivat eräänä sapattina tämän sisaren ja totuuden puolesta taistelevien veljien puolesta, sekä rukoilivat. Toisille jäsenille ilmoitettiin myöskin että he yhtyisivät tähän rukoukseen. Kaikki olimme halukkaita tekemään tämän. Tämä mainittu sisar oli jo niin heikko ettei kyennyt itse kirjoittamaan. Hänen sukulaisensa kirjoittivat Poznaniin saadakseen tietää, miten hänen laitansa oli. Minulle lähetettiin vastaus Saksan kielellä. Sinä sapattina jona paastosimme ja rukoilimme, tapahtui tämän sisaren sairaudessa käänne parempaan päin. Seuraavana päivänä sairaanhoitajan tullessa saliin ja mennessään hänen vuoteensa luokse, oli hän yllättynyt tästä ihmeestä. Hän kysyi kohta lääkäriltä, joka edellisenä päivänä oli ollut toimessaan. Mutta hän ei voinut selittää sisaren paranemista. Siitä päivästä alkaen hänen tilansa yhä parani, kunnes hän oli kokonaan terve. Me kaikki iloitsimme sangen suuresti ja kiitimme Jumalaa hänen parantumisestaan. Mutta saatana oli vihainen. Tapahtui melkein samalla tavalla kuin veli Whiten kanssa, kun hän sairastui, mutta kuitenkin Herra antoi hänen parantua, kun sisaret ja veljet rukoilivat hänen puolestaan, vähän aikaa tämän jälkeen kuoli muutamia veljiä, jotka olivat rukoilleet veli Whiten puolesta.

Lyhyen ajan kuluttua kun edellä mainittu sisar toipui sairaudestaan mestattiin veli Wictor Pacha. Kaksi vuotta tämä veli vastusti pimeyden voimia ja kuljetettiin vankilasta toiseen. Lopuksi hän joutui Ohls'iin, Schlesiassa, siellä kävivät veli ja sisar Piotz häntä katsomassa. Se oli Jumalan sallimus. Hän kertoi näille myöskin monia kokemuksiaan. Kerran hän näki unta, että veljet ja sisaret olivat kokoontuneet yhteen rukoilemaan ja mainitsivat myöskin hänen nimensä. Tämä vahvisti heitä jatkuvassa taistelussa. Erään kerran hän taasen näki miten vankilan ovi avattiin ja eräs käsi ojensi hänelle paperilappusen johon oli merkitty Ps:116:6. Se oli ihmeellistä miten Herra lohduttaa uskollisia lapsiaan ja vahvistaa heitä. Jotain samanlaista sai myöskin veli Hanselman kokea. Joutuessaan kuulusteltavaksi ei hän edellisenä yönä voinut nukkua. Ylen väsyneenä hän kuitenkin ennen aamunkoittoa nukahti ja näki unta että hänen täytyisi kulkea pimeän paikan lävitse, mikä häntä suuresti pelotti, mutta sitten hän kuuli erään äänen sanovan hänelle: "Johan, älä pelkää, Minä olen sinun kanssasi". Ja heti sen jälkeen hän heräsi. Kaikki pelko oli poissa ja hän tunsii helpotusta.

Kun hänen isänsä kävi häntä ensikerran katsomassa, itki tuo 17 vuotias nuorukainen katkerasti, hän taisteli nyt vaikeinta taisteluaan, eronhetken kamppailua. Niin kuin Vapahtaja Getsemanessa. Pimeyden vallat ahdistivat häntä, mutta kestävän rukouksen ja luottamuksen kautta Jumalaan, täytyi pimeyden voimien väistyä. Kun hänen vanhempansa seuraavan kerran kävivät

häntä katsomassa, oli hän rauhallinen ja luja. Sitten kirjoitti hän kotiin että hänellä oli sydämessä suuri ilo ja rauha. Kun hän sai tuomionsa, kirjoitti hän vanhemmilleen kotiin seuraavasti!

Rakkaat vanhemmat. Jumalan rauha olkoon kanssanne.

Ilmoitan teille nyt että olen ollut tähän asti terve sielun ja ruumiin puolesta... Ja nyt rakkaat vanhemmat, tiedän varmasti, että se mitä nyt kirjoitan teille, on teille surullinen tieto. Ja juuri 6.8 oli minulle määrä-aika. Mitä päätettiin, voitte hyvin arvata. Joka kerta olen sanonut sen, mitä Herra on antanut suuhuni sanottavaksi. Tuomio joka annettiin minulle, on kuoleman tuomio. Ja nyt rakas Isä ja äiti minä pyydän, ettette vuodattaisi ainoatakaan kyyneltä minun tähteni, sillä minulla on vielä toivo, rakkaus ja ilo, mikä minulla oli kun läksin luotanne. Kun suru tulee sydämeen, ajattelen ja rukoilen publikaanin tavoin "Herra ole minulle syntiselle armollinen". Sillä kuka voi seisoa Herran edessä? Ainoastaan puhdas-sydämiset. Siis pyydän rakkaat vanhemmat, antakaa kaikki minulle anteeksi, mikä nuoruudessani ei ole ollut oikein. Kuolemantuomion takia ei minulla ole mitään ajatusta, sillä minä tiedän Herran olevan kanssani, eikä minulla ole koskaan ollut sellaista rauhaa sydämessäni kuin nyt viimeisenä päivänä.

Mestauspaikalta lähetti hän vanhemmilleen ja pienelle sisarelleen, sekä kaikille sisarille ja veljille viimeiset sydämelliset terveisensä ja suudelmat. Viranomaiset veivät tämän Jumalaa pelkääväisen perheen, myöskin sen pienen tyttären, koska he pitivät kiinni neljännestä käskystä.

Kaksi hurskasta nuorukaista otettiin seurakunnasta pois marttyyrikuoleman kautta. Mutta tämä ei riittänyt. Vihollinen vainosi vielä muita uskovia perheitä. Muutamien viikkojen kuluttua tulivat koetukset Poznanin jäsenien ylitse. Käydessäni Poznanissa katsomassa heitä, kertoivat he minulle veli Rohloffin pyhittäneen viimeiset hetkensä tutkisteluille. Sisarien ja veljien pyynnöstä lähetin hänelle kirjan: "Jeesuksen elämä". Tätä kirjaa tämä veli tutki ahkerasti ja luki sen lävitse. Loppuaikana puhui hän usein Jeesuksen pettämisestä. Viimeisellä viikolla, minkä hän kotonaan vietti, pyysi hän vaimoaan keittämään kuoriperunoita hapankaalin kanssa ja hernekeittoa, sisar estelit tätä kuitenkin sillä syyllä että nyt heillä oli kylliksi muita vihanneksia ja hapankaalia voi keittää myöhemmin, kun ei vihanneksia enää ole. Mutta veli pyysi yhäti saada mieliruokaansa. Lopuksi ilmestyi torstaina hänen herkkunsa. Syötyään hän sanoi: "Tämä on kuin hirsipuu ateria". Jäljelle jääneen sopan hän pyysi saada seuraavana aamuna aamiaiseksi. Hänen vaimonsa halusi antaa sen hänelle päivälliseksi, mutta hän sanoi: "Anna se keitto minulle aamiaiseksi päivälliseksi voit keittää, mitä tahdot". Perjantai-aamuna klo 8 hän söi aamiaisensa ja klo 9 tulivat gestapo virkailijat. Tutkivat huoneen -

ottivat kaikki kirjat munaansa, minun kirjaani "Jeesuksen elämä" he eivät huomanneet - ja veli Rohloffin he vangitsivat heti. Hänen vaimonsa ei ollut läsnä silloin. Tytär kysyi pelästyneenä: "minne sinä menet isä." Hän sanoi: "Minä menen näiden herrojen kanssa, mutta tulen pian takaisin". Se oli kauhea isku tälle perheelle. Hän ei tullut koskaan enää takaisin. Myöhemmin vangittiin eräs toinenkin veli Slachetka poikansa kanssa ja noin 8 viikon kuluttua noudettiin Rohloffin poika sen tähden kun hän ei mennyt sapattina tehtaaseen työhön, vaikka hän työskentelikin 75 tuntia viikossa. Häntä lyötiin raa'asti ja kysyttiin haluaisiko hän työskennellä sapattina. Hän vastasi: Ei. Nyt pääsi tyrannius jälleen irti. Väsyttyään häneen he jättivät hänet rauhaan. Silloin tämä nuori veli käpertyi maahan kuin mato kykenemättä kävelemään. Hän etsi isänsä ja kysyi: "Tunnetko minua" Hän vastasi: "En". Poika kysyi jälleen: "Isä, etkö tunne minua"? Isä katseli tarkemmin runneltua poikaansa, ja sanoi kauhistuneena Bogdan, oletko se sinä". Niin tapasivat isä ja poika keskitysleirillä. Muutamien viikkojen kuluttua joutui isä Rohloff Mauthauseniin ja poika Lothringen leiriin orjaksi. Noin neljännesvuoden kuluttua sai sisar Rohloff tiedon, että hänen miehensä oli kuollut. Juuri silloin Kun hänen tyttärensä makasi sairaana sairaalassa. Veli Slachetka murhattiin samalla tavalla. Ja vielä eräs toinen veli. Lopuksi haettiin vielä veli Slachetkan tytär ja vietiin orjuuteen erääseen leiriin. Hän oli 20 vuoden vanha tyttö. Palattuaan kotiinsa sodan loputtua, kertoi hän saaneensa keskitysleirissä pitää sapatin. Hän oli pyytänyt esimieheltään tämän päivän vapaaksi. Niin pystytettiin tähän Keskitysleiriin elävän Jumalan Alttari ja Siionin lauluja laulettiin. Yhden vuoden sisällä sisar M.Ptn parantumisen jälkeen on viisi veljeä väkivaltaisesti murhattu. Heidän kohdalleen ovat, voimassa sanat "Autuaita ovat kuolleet, jotka tästedes kuolevat?"

Eräs veli Bulgariasta, nimeltään Stoev, sai kokea erikoisen kokemuksen Herran kanssa. Tämä veli asuu Prahassa. Kun kapina syttyi toukokuussa 1945 Prahassa, meni hän aavistamatta, mitä seuraavana sapattina tapahtuisi, katsomaan seurakunnan jäseniä erääseen toiseen paikkaan. Hän vietti sapatin heidän luonaan. Seuraavana sapattina oli kapina Prahassa. Kahdeksan päivän kuluttua kun Prahassa oli jälleen rauha, palasi tämä veli jälleen takaisin. Hän tapasi muutamia Bulgarialaisia tovereitaan. Tapansa mukaan hän meni ulos luontoon rukoilemaan. Hän tuli eräälle kukkulalle Moldau-virran varrelle, jossa hän pani salkkunsu ja hattunsa maahan ja polvistui rukoilemaan. Eräs nainen näki hänet siellä ja kiiruhti ilmoittamaan vartioille että siellä oli eräs saksalainen aseitaan kätkemässä. Heti lähetettiin sinne kolme sotilasta kivääreineen. He lähestyivät sitä paikkaa veljen sitä huomaamatta.

Valmistautuen ampumaan he huusivat tuolle äänettömälle rukoilijalle: "Seis". Säikähtäneenä veli otti hattunsa ja salkkunsa, sekä nosti kätensä ylös. Mutta mitään laukausta ei kuulunut. Sotilaat ottivat hänet mukaansa vartioon kuulusteltavaksi. Siellä hän selitti, miten asia todellisuudessa oli, ja hänet vapautettiin. Yksi näistä kolmesta sotilaasta tuli hänen luokseen ja kysyi häneltä: "Anteeksi, sanokaa minulle, millainen ihminen te olette"? "Minä tahdoin ampua, mutta en voinut. Aina tähän asti ei kiväärini ole pettänyt. Minä en voi tätä selittää.

Kertonut: A. S. (Sapatin Vartijasta – 1946. Tuure Marttisen kokoelmista)

Antaumus

Eräänä aamuna mies lähti pienestä kylästä ja meni vuorille. Nämä vuoret olivat tiheän subtrooppisen pensaiston peittämät. Kulkiessaan hän löysi paviaanin poikasen, joka nähtävästi oli yksin - emoa ei näkynyt missään. Hän piti sitä onnekkana löytönä ja ajatteli, että siitä tulisi mainio kotieläin hänen kotiinsa. Hän nosti poikasen, asetti sen turvallisesti syliinsä ja lähti kotimatkalle. Kun hän oli päässyt jo puoleen väliin kotia, hän kuuli yhtäkkiä kummallista ääntä takaapäin. Hän vilkaisi taakseen ja näki lauman paviaaneja, jotka juoksivat häntä kohti. Hän puristi poikasen lujasti itseään vasten ja alkoi juosta niin nopeasti kuin pystyi kylää kohden, mutta mitä nopeammin hän juoksi, sitä nopeammin hänen hämmästyksensä paviaanit lähestyivät häntä. Kun hän tuli kylänsä lähelle, hän kuuli erään kyläläisen pelokkaan huudon: "päästä poikanen irti! Päästä poikanen irti!" Mutta hän ei vielä kukaan halunnut. Kylän laidalla häntä seurannut paviaanilauma oli valmis lyömään hänet ja repimään palasiksi, mutta lopulta hänen järkensä voitti. Mies jätti poikasen ja juoksi edelleen henkensä edestä. Paviaanit ottivat poikasen ja kääntyivät takaisin vuorille päin.

Kristillinen kilpajuoksu

"Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensä-hillitsemistä kaikessa: he saadakse vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niin kuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja

masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi." 1. Kor. 9:24-27.

"Paavali käytti esimerkkinään tätä tunnettua urheilukilpailua, jota käytiin kreikkalaisessa ja hellenistisessä maailmassa aikanaan, esittääkseen aiheitaan havainnollisesti, nimittäin itsensäkieltämisen harjoittamisen tärkeyttä toisten lunastuksen edistämiseksi. Jakeissa 26,27 hän suuntaa opetuksen itseensä. Paavali viittasi todennäköisesti Istmin tai Korintin kisoihin, jotka olivat Korintin asukkaille tunnetuimmat. Kisat koostuivat kilpajuoksusta, nyrkkeily- ja painiotteluista ja kiekon heitosta. Paavali viittaa näistä kahteen, kilpajuoksuun (jakeet 24,25) ja nyrkkeilyotteluihin (jakeet 26,27).

Kaikki, jotka osallistuivat kreikkalaisiin kilpailuihin näkivät paljon vaivaa voittaakseen palkinnon. He käyttivät kaiken taitonsa ja elinvoimansa, jotka olivat saavuttaneet tehokkaalla harjoittelullaan. Kukaan heistä ei ollut välinpitämätön, huoleton tai laiska. Iankaikkisen elämän kruunua tarjotaan kaikille; mutta vain ne, jotka antautuvat ankaraan harjoitteluun, saavuttavat palkinnon. Se merkitsee, että kristittyjä kaikkina aikoina on johtanut sanoissa, ajatuksissa ja teoissa korkea normi, joka on löydettävissä Raamatusta, ja he eivät ole omien toiveidensa ja sydämensä taipumusten hallittavissa He kysyvät matkan joka askeleella: 'Mitä Jeesus tekisi? Vahvistaako vai heikentääkö tällainen toimintatapa, työsuunnitelmaani ja tämän laatuinen rentoutuminen hengellistä voimaani?' Kaikki, mikä estää hengellistä edistymistä, täytyy jättää; muuten ei ole mahdollista saavuttaa voittoa. (Ks. Hebr. 12:2,3)."

Missä hyvänsä kilpailussa voittaminen vaatii päättäväistä ponnistelua kilpailijalta. Kaikki ruumiinosat tulee asettaa kurinalaiseksi, etteivät ne epäonnistu suorituksen hetkellä. Se vaatii taistelua alusta loppuun asti. Kaikki ruumiinosat on suunnattu päämäärää kohti. Henki, silmät ja lihakset ovat kaikki asetettu toimimaan voittaakseen. Täydellinen sopusointu kaikkien ruumiinosien välillä pitää olla kunnossa, ilman minkäänlaista epäsofia tai laiskuutta. Täydessä yksimielisyydessä hengen alaisena ruumis vastaa heti hengen käskyihin.

Kristitty, joka haluaa voittaa kilpailun lopussa, joutuu olemaan kaikissa asioissa kohtuullinen. Hänen täytyy saavuttaa itsensä hallitseminen joka asiassa, ei ainoastaan haitallisissa, vaan jopa

hyödyllisissä asioissa. Kristityn täytyy saada hallintaan ikänsä hellimänsä tottumukset, toimitaan niiden mukaan sitten tietoisesti tai alitajuisesti. Nämä tavat muovaavat luonteen. Jos niitä ei saada hallintaan, ne vaikuttavat luonteen muodostumisessa sellaiseksi, joka ei ole Ihmisen Pojan luonteen kaltainen. Meidän lihallisen luontomme huonojen toiveiden ei saa antaa vallita luonnettamme. vaan ne täytyy alistaa jatkuvaan valvontaan ja Kristuksen avulla saada Jumalan vangitsemiksi.

Monet ihmiset tietävät, että nämä huonot, luonnolliset taipumukset täytyy alistaa Kristukselle, mutta heiltä puuttuu päättäväisyyttä toimia näin. He ovat puolinaisia ponnisteluissaan yrittäessään suorittaa tämän olennaisen työn. He näyttävät siltä kuin ponnistelisivat tämän työn hyväksi, mutta todellisuudessa he eivät haluaakaan vapautua näistä taipumuksistaan syntiin. Ja tämä siksi, että näistä taipumuksista on tullut niin osa heitä itseään, että ratkaiseva lyönti niitä vastaan satuttaa jotakin, mikä on osa heitä. Mutta ihminen ei voi pilkata Jumalaa. Meidän kaikkitietävä Jumalamme tuntee meidät ja tietää, mikä on aitoa. Hän palkitsee ne, jotka ovat rehellisiä ja vilpittömiä, ja nuhtelee kaikkea teeskentelevää intoa, joka ei vapauta sielua kaikista synnillisistä epäpuhtauksista. Jos kilpailija kilpailuun valmistautuessaan pinnaa harjoittelusta, hän tietää, ettei vahingoita sillä ketään muuta kuin itseään. Hänen mahdollisuutensa voittoon pienenevät juuri siinä suhteessa, kuin hän on uskonon harjoitussuunnitelmalleen.

Käytännön neuvoja

”Ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne... Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa.” Fil. 2:3, 14, 15

Oman voiton pyynti, itsekkäät pyrkimykset, on kallio, johon monet sielut ovat murskaantuneet ja monet seurakunnat jääneet voimattomiksi. Sellaiset, jotka tuntevat vain vähän antaumusta, jotka ovat vain vähän liittyneitä Jumalaan, ovat niitä, jotka ahkerimmin pyrkivät korkeimmille paikoille. Heillä ei ole aavistustakaan omasta heikkoudestaan ja luonteensa puutteista. Elleivät monet nuorista saarnaajistamme tunne Jumalan muuttavaa voimaa, heidän työnsä on

ennemminkin este kuin apu seurakunnalle. He ovat ehkä oppineet Kristuksen opetukset, mutta eivät ole tulleet tuntemaan Kristusta. Sielu, joka katsoo lakkaamatta Jeesukseen, näkee Hänen itsensä kieltävän rakkautensa ja syvän nöyryytensä ja seuraa Hänen esimerkkiään. Sydän täytyy puhdistaa ylpeydestä, kunnianhimosta, vääryydestä, vihasta ja itsekkyydestä. Monilla nämä pahat taipumukset on osittain voitettu, mutta niitä ei ole täysin kitketty pois sydäimestä. Suotuisissa olosuhteissa ne itävät uudelleen ja kypsyvät kapinaksi Jumalaa vastaan. Tässä on hirvittävä vaara. Mistä hyvänsä synnistä kiinnipitäminen merkitsee sen vastustajan rakastamista, joka odottaa vain odottamatonta hetkeä tuhotakseen meidät.

”Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.” Jaak. 3:13.

Rakkaat veljet ja sisaret, kuinka te käytätte puheen lahjaa? Oletteko oppineet hallitsemaan kielenne niin, että se tottelee jatkuvasti valveutuneen omantunnon ja pyhien tunteiden käskyjä? Ovatko teidän keskustelunne vapaita kevytmielisyydestä, ylpeydestä ja kaunasta, petoksesta ja saastaisuudesta? Oletteko ilman vääryyttä Jumalan edessä? Sanoilla on vaikuttava voima. Saatana pitää mahdollisuuksien mukaan kielen omassa palveluksessaan. Itsestämme emme voi hallita vastahakoisia jäseniämme. Jumalallinen armo on meidän ainoa toivomme.

Niiden, jotka miettivät ahkerasti, miten voisivat varmistaa oman etevämmyytensä, tulisi ennemminkin tutkistella, miten voisivat saada sitä viisautta, joka 'on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.' Minulle näytettiin, että monien saarnaajien tulisi painaa nämä sanat sydämensä tauluihin. Se jolla on Kristus, kirkkauden toivo, tuo 'näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.'" T.5, s. 174,175.

Katsominen Jeesukseen

"Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajiaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta

kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle " Hebr. 12:1, 2.

"Mihin hyvänsä käännämme katseemme pyhien historiassa, löydämme sen periaatteen 'todistajia', että usko ja uskollisuus voittavat kaikki esteet.

Todistajien pilvi. Tai 'todistajien joukko'. Kuvainollinen ilmaisu jakeessa 1 osoittaa meille kristittyä urheilijana, joka tekee viime valmistelut juostakseen kilpailun vanhalla stadionilla, jossa katsojat istuvat riveittäin penkeillä. Urheilija, joka aikoo voittaa kilpajuoksun luo viime silmäyksen kasvojen joukkoon, jotka ympäröivät hänet niin kuin pilvi. Tässä on todistajat, lukematon joukko arvollisia uskovia, jotka mainitaan luvussa 11, kaikki ne, jotka kaikenlaisista vaivoista ja esteistä huolimatta päättivät ilolla juoksunsa. Heidän uskollisuutensa ja kestävyytensä toivat heille voiton elämän kilpajuoksussa. Tietoisena siitä, että kaikkien aikojen uskollisten silmät ovat suunnatut häneen, kristitty juoksija saa kannustusta kaikkiin ponnistuksiin voittaakseen kilpailun, joka hänellä on edessään. ...

Paino. Kreikankielinen ogkos: paino, taakka, este. Tässä käytetään viimeistä merkitystä. 1. jakeen kuvassa ogkos viittaa ylimääräiseen painoon, kuten vaatteet, jotka voivat estää tai hidastaa juoksijaa Uskon innoittamat ihmiset eivät epäröi jättää kaikkea pois, mikä voi estää heitä saavuttamasta päämäärää.

Kirjoittaja jättää jokaisen lukijan huomattavaksi, mikä voisi estää hänen edistymistään kristittynä juoksijana. Tässä juoksussa jokainen joka tulee mukaan, voi voittaa, sillä hän ei taistele muiden kanssa vaan itsensä kanssa. Häneltä ei vaadita, että hän ohittaa vastustajansa tai ylittää maaliviivan, jonka hänen kilpailijansa on jättänyt Oma minä on hänen ainoa vastustajansa, ja ainoa vaatimus on, että hän taistelussaan omaa minää vastaan harjoittaa uskollisuutta ja kärsivällisyyttä ja Kristuksenannon kautta voittaa jokaisen 'painon' - jokaisen taipumuksen pahaan.

Synti. Jokaisella ihmisellä on itsepintaisia syntejä, taipumuksia pahaan, jotka koettavat estää häntä juoksussa. Kun hän saa voiton tietystä huonosta taipumuksesta, toinen taipumus ottaa sen paikan ja pyrkii valtaan. Tällä tavoin lunastuksen tie on suljettu taistelusta toiseen. Mutta jokaisen kristityn etuoikeutena on saada voitto jokaisella askeleella. Millainen synti onkin, joka meidät niin helposti sitoo, meidän tulee jättää se, niin kuin muinoin juoksijat

jättivät lepattavat vaatteet ja vyöttivät itsensä juoksua varten ...

Kuinka tiukasti synti meissä riippuukin, ja kuinka tuskallinen sen irrotustyö onkin, se täytyy jättää syrjään, jos halutaan voittaa elämän juoksussa." SDA Bible Commentary 7, s. 480,481.

"Koko sydämen on antauduttava Jumalalle, tai muuten meissä ei ikinä tapahdu muutosta, joka tekee meidät hänen kaltaisikseen. Luonnostamme olemme vieraantuneita Jumalasta. Pyhä Henki kuvaa tilaamme muun muassa seuraavin sanoin: 'Kuolleet rikoksiinne ja synteihinne' (Ef. 2:1), 'koko pää on kipeä, koko sydän sairas', 'ei ole tervettä paikkaa' (Jes. 1:5,6). Me olemme lujasti saatanan pauloissa, joka on vanginnut meidät tahtoansa tekemään (2. Tim. 2:26) Jumala haluaa parantaa meidät, vapauttaa meidät. Mutta koska tämä edellyttää koko luontomme täydellistä muuttumista ja uudistumista, meidän on antauduttava kokonaan hänelle." TKL. s. 36.

Antakoon Herra meille tahtoa antaa hänelle kaiken. Tämä on toivoni ja rukoukseni. Aamen.

Prudent Katide, Etelä-Afrikka

Mitä maailman lehdet sanovat lihan syömisestä?

Lainaus Iltalehdestä 26.02.2014

Uudet tutkimustulokset julki: Näin liha voi viedä terveyden

”Aikuinen ihminen ei edes tarvitse lihaa”

Lihan himo & vaara

Lihassa piilee riski

RAVINTO

Tutkimukset osoittavat punaisen ja prosessoidun lihan käytön olevan luultua haitallisempaa.

Suomalaiset ovat lihansyöntikansaa. Punaisen ja prosessoidun lihan keskimääräinen viikkokulutus oli viime vuonna lähes 1,5 kiloa, kun Valtion ravitsemusneuvottelukunnan suositus on korkeintaan puoli kiloa viikossa.

Aikuinen ihminen ei edes tarvitse lihaa, totesi Helsingin yliopiston ravitsemustieteen professori **Mikael Fogelholm** tammikuun lopulla.

Asia ei ole täysin vähäpätöinen, sillä monet kotimaiset ja ulkomaiset tutkimukset osoittavat punaisen lihan ja erityisesti prosessoidun lihan

runsaan käytön lisäävän kuolleisuutta ja useiden hengenvaarallisten sairauksien riskiä.

Esimerkiksi yhdysvaltalaisessa Archives of Internal Medicine -lehdessä julkaistu seurantatutkimus osoitti, kuinka 8-9 kuolemaa sadasta olisi lykkääntynyt, jos kaikki tutkimuksen osallistujat olisivat syöneet korkeintaan 40 grammaa punaista lihaa päivässä.

Mikä lihansyönnistä sitten on niin epäterveellistä? Merkittäviä haittatekijöitä

ovat ainakin kovan rasvan suuri osuus ja runsas proteiinimäärä. Yhtä yksittäistä tekijää on kuitenkin hankala nimetä, kertoo Itä-Suomen yliopiston kliinisen

ravitsemustieteen professori **Jussi Pihlajamäki**.

Se, syökö punaista tai prosessoitua lihaa liikaa, ei selviä kuin laskemalla.

- Syömiseen liittyvien terveysriskien ongelma on juuri siinä, etteivät ne juuri tunnu voinnissa ennen kuin mahdollinen tauti puhkeaa, Pihlajamäki sanoo.

VILLE HARTIKAINEN

”Merkittäviä haittatekijöitä ovat ainakin kovan rasvan suuri osuus ja runsas proteiini- määrä.”

JUSSI PIHLAJAMÄKI kliinisen ravitsemustieteen professori

1. Syöpä

Useat tutkimukset osoittavat runsaan punaisen lihan ja lihajalosteiden syömisen lisäävän merkittävästi esimerkiksi paksusuolensyövän riskiä. Yhdysvaltalais tutkimuksen mukaan naudanlihaa ja lihajalosteita syöneellä kolmanneksella oli 50 prosenttia enemmän syöpätapauksia kuin vähiten niitä syöneellä kolmanneksella.

2. Sydän- ja verisuonitaudit

Ruotsalais-amerikkalaisen tutkimuksen mukaan vahvasti proteiinipitoinen ja vähähiili-hydraattinen ruokavalio lisää sydänsairauksien ja aivoverenkiertohäiriön riskiä. Etenkin jalostetun lihan, kuten makkaroiden ja leikkeleiden runsas käyttö vaikutti terveyteen erityisen kielteisesti.

3. Diabetes

Tutkimukset osoittavat diabetesriskin kasvavan lihansyönnin kasvaessa. Muutos

on havaittu sekä prosessoidun lihan että tavallisen punaisen lihan kohdalla. Lihansyöntiä vähentäneiden diabetesriski puolestaan pienenee, mutta vaikutus on vähäisempi.

4. Munuaisten ja verisuonten kalkkeutuminen

Muun muassa leikkeleissä ja muissa lihavalmisteissa käytettävän fosfaatin liikasaanti voi olla syynä munuaisten, verisuonten, jänteiden ja nivelten kalkkeutumiseen. Lihateollisuudessa fosfaattien käyttö on halpaa ja siksi hyvin suosittua.

5. Osteoporoosi

Fosfaatin on havaittu myös haurastuttavan luita. Lisäksi tutkimukset viittaavat siihen, että lisääntynyt eläinproteiinin saanti johtaa lähes varmasti luuston kalsiumin menetykseen.

6. Aivoinfarkti

Ruotsalais-suomalaisen tutkimuksen mukaan paljon makkaroita ja muita prosessoituja lihavalmisteita syövät naiset sairastuvat aivoinfarktiin muita todennäköisemmin. Tutkimuksessa keskimäärin yli sata grammaa punaista lihaa päivittäin syövien aivoinfarktirisiki on 42 % suurempi kuin korkeintaan 25 grammaa päivässä syövien.

Lapsille

Eläimet kertovat Jumalan ihmeistä

Gäääh! Voi ei, pitääkö minun todellakaan nousta ylös? Ja olen niin väsynyt. Vain 5 minuuttia vielä, käykö? Kyllä, tiedän, että ulkona aurinko paistaa, mutta lämmin pieni sänky on vain niin mukava ...

Käykö joskus sinulle juuri niin? Mmmhhh, mutta täällä tuoksuu niin hyvälle? Nyt vain muistan vielä, että vatsani murisee jo melko kovaa. Kävelen ja jälleen katson ... Voi, tiedätkö mitä näen nyt? Siellä on ihmisiä, ja heillä on porkkanoita. Varmasti saan yhden niistä. Pitäisikö minun kokeilla sitä?

No, tunnistatko minut? Asun melko kaukana vuoristossa, asun perheeni kanssa luolassa, jonka olemme itse rakentaneet ja harrastukseni on nukkua ja syödä. Joo, juuri, olen murmeli ja varmasti kukaan ei nuku niin paljon, kuin minä! Minusta talvi on todella hyvä, kun ulkona on kylmää ja epämukavaa, silloin me kaikki pysymme rakennuksessamme ja nukumme hyvin tiiviisti yhdessä. Ja me teemme sen näin: Keväällä, kun sää on lämmin, menemme ulos ja syömme koko kesän syksyyn saakka, niin paljon kuin voimme. Kyllä,

olet oikeassa, koska olemme melko lihavia, mutta että me tarvitsemme sitä. Syksyllä, kun ensilumi tulee, menemme nukkumaan ja sitten me nukumme kevääseen saakka syömättä. Keväällä olemme taas laihoja. On tärkeää, että syömme hyviä ja terveellisiä yrtejä niityllä, mutta joskus kun ihminen tulee ja hänellä on porkkana tai omena, se on aivan erikoista herkkua! Jos tulet käymään luonani joskus vuoristossa Itävallassa tai Sveitsissä, tuo jotain maukasta minulle! Täytyy myöntää, että pidän erittäin paljon maukaasta suklaasta tai keksistä, mutta äitini kertoi minulle, että ne eivät ole terveellisiä. Mutta omenat ja porkkanat ovat hyviä minulle.

Kun syömme, meidän on oltava varuillamme. Siksi yksi meistä on aina vartijana. Olemme valitettavasti maakotkan lempiruokaa. Kun syön, en voi samanaikaisesti keskittyä herkullisiin yrteihin ja siihen, mitä tapahtuu ilmassa. Niin, meidän perheessä teemme niin: Meitä on äiti, isä, viisi sisarta ja minä, ja sitten useita tätejä ja setiä ja heidän lapsiansa, olemme kaikki siellä ja syömme mukavasti. Yksi tai kaksi meistä seisoo takanamme ja katselee ympärilleen. Muutaman minuutin välein vuoroja vaihdetaan. Jos kettu, koira, tai kotka ilmestyy, valvoja antaa varoitusäänien viheltäen kovaa. Sitten aina tiedämme heti mikä peto on lähellä: Kun on kotka, annetaan pitkä, korkea ääni ja kun kettu on, useita lyhyitä ääniä. Se kuulostaa tältä:

<https://www.youtube.com/watch?v=YcTaTsGnK7A>

Sitten me kaikki kiirehdimme niin nopeasti kuin voimme, rakennukseen. Koska se on niin hauska peli, jota voit pelata ystävien kanssa ja varmasti tietää: Sitä kutsutaan "Tervapata" "Ankka, ankka, hanhi" voit pelata sitä myös "murmeli, murmeli, Adler" kanssa. Tämä on hyvin hauskaa! Me nuoremmat tietenkään emme ole niin kehittyneitä vartijan tehtävään, minulla on esimerkki valvomisesta kun vuorikiipeilijä meni ohi, vihelsin paniikissa. Tiedämme nämä ihmiset kyllä. Ne ovat yleensä hyvin mukavia, eivätkä vahingoita meitä. Lisäksi minun piti oppia että kamera ja apuase eivät ole samoja. Metsästäjien edessä meidän on oltava varovaisia. Mutta mikä minusta on hauskaa, että metsästäjät antoivat meidän perheellemme etunimet: Isäni on karhu, äitini kissa ja minun sisaruksiani ja minä olemme apinoita. Hauskaa, eikö totta? Jotain muuta olen oppinut: Jos äiti tai isä pyytää meitä rakentamaan, niin me tottelemme heti. Vaikka tunnen itseni hyvin suureksi ja tietäväni paljon, silti äidillä ja isällä on enemmän kokemusta ja haluavat vain suojella meitä.

Kuinka tämä on sinun kohdallasi? Ajatteletko aina, että vanhempasi rakastavat ja suojelevat sinua, kun he pyytävät sinulta jotain, haluatko tehdä sen sittenkin, jos sinun pitää luopua jostain hienosta asiasta? Onko sinulle

vanhemmat niin rakkaita, ettet halua aiheuttaa heille mitään surua?

Jos haluat nähdä, miten elämme, katso tämä video:

<https://www.youtube.com/watch?v=9P6YaXDku2l>

Jacqueline Hunger

- Ilmoitukset -

Oikaisu:

Kahdessa Sapatin Vartijassa on virhe kappaleissa “Uskonpuhdistuksen alku Suomessa” Heinä-Elokuu 2014 ja “Kokemuksia seurakunnan alkuvuosista” Syys-Lokakuu 2014. Kirjoittajaksi on virheellisesti laitettu Sinikka Marttisen antamasta kirjoituksista. Oikea kirjoitusten laatija on edesmennyt Tuure Marttinen.

Kuolinilmoitus:

Sisaremme Aino Turtiainen pääsi lepoon pitkän elämän jälkeen 22.9.2014 Jeesuksessa Kristuksessa. “Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä... Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä hänet - eikä vieraana...” Job 19:25-27

Toijalan ryhmän vuosikokous 10 pv. tammikuuta klo. 16:00

Jos Herra suo luoksemme saapuu Raquel Orce ja pitämään perheseminaaria. 5-8.2.2015

**Pitkien sapattien pääaihe: “Kasvatuksen perusperiaatteita” 2. Kor. 3:18.
“Käytännöllistä työtä koskeva koulutus” 10.01.2015**

Sapatinsaarnan pitäjät tammikuussa 2015

- 3.1. Veikko Hytönen**
- 10.1 Vladimir Marinov**
- 17.1. Reijo Jyrkinen**
- 24.1. Hannu Jyrkinen**
- 31.1. Terho Jyrkinen**

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat yhteensä 50€

- Sapatin Vartija 22€**
- Sapattikoululäksyt 14€**
- Hartauskalenteri 14€**

Seurakunnan tilinumero: FI85 8000 1500 71 4655

Siunattua Uutta Vuotta kaikille 2015!

